

ויגש אליו יהודה....

ספר אהל תורה (ר' מנחם מנדל מקוצק) פרשת ויגש

'ויגש אליו יהודה' וגו' – תיבת 'אליו' לכאורה הוא מיותר, ונראה הפירוש שנגש אל עצמו וד"ל, ומה שכפל יהודה הדברים בדברו עם יוסף, יען כי בפעם שנית היו הדברים יותר מעומק הלב.

שפת אמת פרשת ויגש שנת תרל"ז

בפסוק 'ולא יכול יוסף להתאפק' כו'. דכתיב 'ויגש אליו יהודה' פירוש 'אליו' ליוסף. גם אל עצמותו, פירוש לעצמו. גם פירוש 'אליו' להקב"ה. וביאור הענין, כי הנה יהודה לא חידש דבר באלה הדברים וגם לא היה לו טענה במה לבוא ליוסף. אף על פי כן לאשר בירר אמיתות הענין בא לו הישועה ...

אור לנתיבתי / ג. ליראת שמים

ג. ליראת שמים

כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים. בכלל זה והיסוד לזה הוא שיהיו דבריו נשמעים לו לעצמו. כי כמה פעמים וכמה אנשים שמכירים, בהבנה והרגשה, דברים ישרים ונכוחים, להנהגת דרכי החיים, אבל חסר העז והאומץ הראוי לשלטון המישרים,

שיהיו הדברים נשמעים להם לעצמם להוציאם לפועל ממש ולקביעות מעשה.

וכפי אותה המדה שיש בו יראת שמים כך נקבע בו, מתוך יסוד הקשור הפנימי והכולל למעלה, העז והאומץ הנכון למהלך רוחו ודרכי חיו שיהיו דבריו נשמעים לו עצמו.

יחזקאל לז :

טו ויהי דבר יהוה אלי לאמר טז ואתה בן-אדם, קח-לך עץ אחד, וכתב עליו ליהודה, ולבני ישראל חברו, ולקח, עץ אחד, וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים, וכל-בית ישראל חברו. יז וקרב אתם אחד אל-אחד, לך-לעץ אחד, והיו לאחדים, בידך. יח וכאשר יאמרו אליך, בני עמך לאמר: הלאו-תגיד לנו, מה-אלה לך. יט דבר אליהם, כ-ה-אמר אדני יהוה, הנה אני לקח את-עץ יוסף אשר ביד-אפרים, ושבטי ישראל חברו; ונתתי אותם עליו את-עץ יהודה, ועשיתם לעץ אחד, והיו אחד, בידים. כ והיו העצים אשר-תכתב עליהם, בידך--לעיניהם. כא ודבר אליהם, כ-ה-אמר אדני יהוה, הנה אני לקח את-בני ישראל, מבין הגוים אשר הלכו-שם; וקבצתי אתם מסביב, והבאתי אותם אל-אדמתם. כב ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ, בהרי ישראל, ומלך אחד יהיה לכלם, למלך; ולא יהיה- (יהיו-) עוד לשני גוים, ולא יחצו עוד לשתי ממלכות עוד. כג ולא יטמאו עוד, בגלוליהם ובשקוציהם, ובכל ל, פשעיהם; והושעתי אתם, מכל מושב תיהם אשר חטאו בהם, וטהרתי אותם והיו-לי לעם, ואני אהיה להם לאל הים. כד ועבדי דוד מלך עליהם, ורועה אחד יהיה לכלם; ובמשפטי ילכו, וחקותי ישמרו ועשו אותם. כה וישבו על-הארץ, אשר נתתי לעבדי ליעקב, אשר ישבו-בה, אבותיכם; וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם, עד-עולם, ודוד עבדי, נשיא להם לעולם. כו וכרתי להם ברית שלום, ברית עולם יהיה אותם; ונתתים והרביתי אותם, ונתתי את-מקדשי בעולםם. כז והיה משכני עליהם, והייתי להם לאל הים; והמה, יהיו-לי לעם. כח וידעו, הגוים, כי אני יהוה, מקדש את-ישראל--בהיות מקדשי בתוכם, לעולם.